

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud. Vl. Brașoveanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.L.Popova, A. Gavrilița, V. Efros)

DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței:

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Valentina Colesnic împotriva încheierii din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Colesnic împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Gospodărașul”, Registratorul Independent „Comitent” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea hotărîrii, cu restabilirea ei în drepturile de acționar,

c o n s t a t ă :

La data de 25 august 2011, avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenienți accesorii SA „Gospodărașul”, Registratorul Independent „Comitent” SRL solicitînd inițial anularea ori modificarea Hotărîrii „Cu privire la anularea emisiunii suplimentare (II) de acțiuni ale SA „Gospodărașul” nr.32/1 din 07 septembrie 2000”, ca în rezultat Registratorul Independent „Comitent” SRL să poată efectua restabilirea Valentinei Colesnic ca acționar al SA „Gospodărașul”.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 19 septembrie 2000 prin dispoziția de transmitere nr. 120, Valentina Colesnic a cumpărat de la acționarul Ruslan Rusu 1300 acțiuni a emitentului SA ”Gospodărașul”.

În anul 2009, s-a adresat la conducerea SA ”Gospodărașul” și a aflat că nu se află în lista acționarilor SA ”Gospodărașul”, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată.

Prin hotărîrea nr.2e-9500/2010 din 09 august 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, Valentina Colesnic a fost recunoscută ca proprietar de bună credință a 1300 acțiuni nominative la preț de 10 lei fiecare, cu restabilirea sa ca acționar în registrul acționarilor SA „Gospodărașul” și obligarea Registratorului Independent ”Comitent” SRL de a efectua tranzacția respectivă întru executarea hotărîrii date.

Menționează că, titlul executoriu nr.2e-9500/2010 din 09 august 2009 a fost

prezentat atît executorului judecătoresc Serghei Oglindă, cît și Registratorului Independent „Comitent” SRL pentru a fi executat. Însă, prin scrisoarea nr.217/103 din 16 mai 2011, Registratorul Independent „Comitent” SRL a informat că nu are posibilitate de a retransmite acțiunile în număr de 1300 unități din cauza lipsei acestora în urma radierii emisiei conform Hotărîrii nr.30/9-2 din 06 septembrie 2004 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Prin hotărîrea respectivă s-a hotărît de a lua act de hotărîrea nr.2e- 392/2004 din 26 ianuarie 2004 a Judecătorei Economice de Circumscripție și s-a dispus anularea valorilor mobiliare ale SA „Gospodărașul” în număr de 20800 acțiuni ordinare nominative cu valoare nominală de 10 lei fiecare, cu numărul înregistrării de stat MD14GOPO1008 plasate în cadrul emisiunii suplimentare (II) de acțiuni în sumă totală de 10800 lei; RI „R.I.A” SA în termen de 10 zile de la data publicării prezentei hotărîri va efectua radierea din registrul destinatarilor valorilor mobiliare a SA „Gospodărașul” a persoanelor subscrise la emisia a II-a de acțiuni înregistrate prin hotărîrea nr 32/1 din 07 septembrie 2000 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Relevă că, rezultînd din prevederile nr.2e-392/2004 din 26 ianuarie 2004 a hotărîrii Judecătorei Economice de Circumscripție, atît vînzătorul Ruslan Rusu, cît și cumpărătorul Valentina Colesnic nu se enumeră printre persoanele subscrise la emisia a II-a de acțiuni înregistrate prin hotărîrea nr.32/1 din 07 septembrie 2000 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, dar nici în titlul executoriu nr. 2e-392/2004 din 26 ianuarie 2004.

Indică că, nu există careva impedimente la executarea titlului executoriu nr. 2e-392/2004 din 26 ianuarie 2004, cu excepția hotărîrii nr.32/1 din 07 septembrie 2000 a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, care urmează a fi modificată ori anulată.

Declară că, Valentina Colesnic nu este persoană subscrisă și nelipsită de acțiuni printr-o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar Registratorul Independent „RIA” a exclus-o din registrul acționarilor SA „Gospodărașul” rezultînd din dispoziția hotărîrii nr.30/9-2 din 06 septembrie 2004.

Susține că, la adoptarea hotărîrii nr.30/9-2 din 06 septembrie 2004, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a ignorat prevederile alin.(7), (8), (9) al art.31 Legii cu privire la piața valorilor mobiliare , potrivit cărora se considera nule tranzacțiile valorilor mobiliare efectuate numai după data informației. Or, tranzacția de acțiuni a avut loc la 19 septembrie 2000, iar hotărîrea din 06 septembrie 2004 a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 01 octombrie 2004.

Remarcă că, executarea hotărîrii instanței de judecată este imposibilă, după cum menționează registratorul independent, deoarece la adoptarea hotărîrii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nu s-a luat în considerare că după înregistrarea emisiei a II-a s-au efectuat tranzacții cu acțiuni a societății și cei care au cumpărat acțiuni sunt cumpărători de bună credință.

La data de 19 iulie 2011, avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, a înaintat în adresa Comisiei Naționale a Pieței Financiare o cerere prealabilă privind anularea ori modificarea hotărîrii nr.30/9-2 din 06 septembrie 2004, în așa mod ca să fie posibilă restabilirea în registru a 1300 acțiuni a Valentinei Colesnic. Prin scrisoarea nr.06-3162 din 22 august 2011 i s-a comunicat că cererea prealabila a rămas fără examinare ca fiind adresată tardiv.

Menționează că, termenul nu este omis, deoarece despre existența hotărârii nr.30/9-2 din 06 septembrie 2004 a aflat din răspunsul registratorului, care a indicat că obstacol la înregistrarea acțiunilor servește anume această hotărâre. Nu a participat la o oarecare emisiune a II-a și hotărârea judecătorească la care face trimitere Comisia Națională a Pieței Financiare, nu-i este opozabilă deoarece a fost adoptată fără a fi antrenată în acest proces, iar tranzacția de vânzare-cumpărare încheiată cu acționarul Ruslan Rusu referitor la 1300 acțiuni ale emitentului SA "Gospodărașul" nu este contestată și anulată. Hotărârea nr.2e-9500/2010 din 09 august 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție este fondată și legală care și urmează a fi executată.

La data de 28 septembrie 2011, avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 30/9-2 din 06 septembrie 2004 „Cu privire la anularea emisiunii suplimentare (II) de acțiuni ale SA „Gospodărașul”, cu restabilirea în registru a Valentinei Colesnic ca acționar al SA „Gospodărașul” cu 1300 acțiuni.

Prin încheierea din 09 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău pricina civilă la acțiunea depusă de Valentina Colesnic împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Gospodărașul”, Registratorul Independent „Comitent” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea hotărârii, cu restabilirea ei ca acționar, s-a strămutat după competența judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 21 mai 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Colesnic împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Gospodărașul”, Registratorul Independent „Comitent” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea hotărârii, cu restabilirea ei ca acționar.

La data de 23 iunie 2015, avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 mai 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen Valentinei Colesnic pentru prezentarea apelului motivat până la ședința de judecată din data de 23 martie 2016 ora 11:00.

Prin încheierea din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, împotriva hotărârii din 21 mai 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 26 aprilie 2016, Valentina Colesnic a declarat recurs împotriva încheierii din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu încheierea contestată, deoarece se indică că reprezentantul său a recepționat încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel, însă nu s-a luat în considerare că ea nu cunoaștea despre această încheiere și nici despre ședințele de judecată.

În acest sens, specifică că la data de 25 decembrie 2015 după ce avocatul său a depus cererea de apel nemotivată, a fost reziliat contractul de asistență juridică nr.

05/7 din 16 mai 2011 încheiat cu avocatul Pavel Cucu, iar necomunicarea acestui fapt instanței de judecată nu ține de competența sa.

Menționează că, nu a cunoscut despre faptul că a fost depus doar apel nemotivat.

Consideră că, prin faptul că nu a fost citată în cadrul ședințelor de judecată, a fost încălcat art. 102 alin.(1) Cod de procedură civilă, care prevede că instanța înștiințează prin citație participanții la proces, martori și experți, dar nu doar reprezentanții acestora. Aliniatul 3 al aceluiași articol prevede expres modalitatea de înmînare a citației și confirmă repetat că citația urmează a fi înaintată tuturor participanților la proces. Or, instanța de apel nu a examinat multiaspectual motivul neprezenței sale în ședința de judecată și nu a examinat înscrisurile pricinii care atestă lipsa înștiințării acesteia.

Remarcă că, un factor important constituie și faptul că fondul cauzei este unul patrimonial, iar prin hotărîrea primei instanțe, care, în opinia sa, este una ilegală, a fost lipsită de proprietate. Astfel, instanța de apel urma să examineze temeinicia acestei hotărîri, însă prin încheierea din 23 martie 2016 a instanței de apel a fost lipsită de dreptul de examinare a apelului. La admiterea prezentei cereri de recurs, va solicita repunerea în termen a depunerii apelului motivat conform art. 116 Cod de procedură civilă, cu anexarea dovezilor privind motivul nedepunerii apelului motivat în termenul stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Încheierea contestată a fost adoptată la data de 23 martie 2016, iar recursul a fost declarat de Valentina Colesnic la data de 26 aprilie 2016.

Materialele pricinii atestă că încheierea contestată a fost emisă în lipsa părților, fiind expediată în adresa acestora la data de 31 martie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.241), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de Valentina Colesnic la data de 26 aprilie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și pasibil de a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 368 Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu art. 426 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza

dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Materialele cauzei atestă că prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen Valentinei Colesnic pentru prezentarea apelului motivat pînă la ședința de judecată din data de 23 martie 2016 ora 11:00 (f.d.228-230).

Prin încheierea din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de avocatul Pavel Cucu, în interesele Valentinei Colesnic, împotriva hotărîrii din 21 mai 2015 a judecătorei Centru mun. Chișinău (f.d.237-240).

Ca temei de restituire a cererii de apel s-au invocat prevederile art.369 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, precum că apelanta nu ar fi îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel în ceea ce privește depunerea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept.

În conformitate cu art. 100 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

La caz, Colegiul reiterează prevederile art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează oportunitatea acordării apelantului unui termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reține că legislația în vigoare nu stabilește un termen expres pentru înlăturarea neajunsurilor, dar se presupune a fi un termen rezonabil și suficient pentru apelant pentru a efectua anumite acțiuni procesuale prealabil desfășurării ședinței de examinare a cererii de apel.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În acest context este de menționat că neajunsurile actului procedural, în speță, cererea de apel, pot fi înlăturate pînă la termenul indicat de instanța de judecată sau cel târziu pînă la prima ședință de judecată cînd instanța și urmează să se expună asupra restituirii cererii de apel.

Concomitent, instanța de recurs menționează că însăși încheierea din 02 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost acordat termen apelantei pentru înlăturarea neajunsurilor a fost expediată avocatului acesteia-Pavel Cucu, conform scrisorii de însoțire (f.d.231) și recepționată la data de 16 martie 2016, conform avizului de recepție (f.d.233).

La acest capitol Colegiul reține argumentul recurenței precum că încheierea urma a fi expedită în adresa sa, deoarece a reziliat contractul de asistență juridică cu avocatul Pavel Cucu după înregistrarea cererii de apel împotriva hotărârii din 21 mai 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că prin răspunsul Cabinetului Avocatului „Pavel Cucu” nr. 03/15 din 25 decembrie 2015, se atestă rezilierea contractului de asistență juridică din 16 mai 2011 încheiat cu Valentina Colesnic. Concomitent, a fost acceptată de către avocatul Pavel Cucu și retragerea împuternicirilor acordate prin mandatul seria MA nr. 0109052 din 02 ianuarie 2012 (f.d.245).

În acest sens, Colegiul precizează că, rezultând din prevederile art. 368 Cod de procedură civilă, instanța de apel avea obligația de a expedia Valentinei Colesnic încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel.

Mai mult, Colegiul ia în considerare și faptul că asistența juridică este la latitudinea părții nemijlocit, rezultând din prevederile art. 8 Cod de procedură civilă, fiind un drept al acesteia și nu o obligație.

Conform art. 5 alin.(1) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată și reprezentată de acesta în materie juridică.

Astfel, ipoteza instanței de apel rezultând din prevederile art. 75 alin.(4) Cod de procedură civilă precum că actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată urmează a fi apreciată în coroborare cu alte norme de drept, inclusiv și prevederile Codului Civil în acest sens.

În contextul dat, Colegiul reliefează că împuternicirile avocatului se atestă printr-un mandat, rezultând din prevederile art. 80 alin.(7) Cod de procedură civilă, care se eliberează în urma încheierii unui act juridic, care poate fi reziliat la orice etapă a procesului.

Sub acest aspect, Colegiul reiterează și prevederile pct. 4.3 al Contractului de asistență juridică nr. 05/7 din 16 mai 2011, încheiat între avocatul Pavel Cucu și Valentina Colesnic, conform căreia ultima are dreptul de a rezilia prezentul contract în orice moment cu sau fără temei (f.d.15).

Prin urmare, în condițiile legii și rezultând din dispozițiile contractului de asistență juridică, beneficierea de către parte de serviciile de asistență juridică acordate de un avocat la o etapă a procesului nu presupune și obligația părții de a beneficia de serviciile acestuia pînă la finalul procesului, deoarece partea este liberă de a decide asupra necesității asistenței juridice acordate, ceea ce denotă că poate renunța la serviciile avocatului la orice etapă a procesului.

Pornind de la aceste premise, instanța de apel avea obligația de a comunica actul de procedură inclusiv și Valentinei Colesnic.

Concomitent, Colegiul remarcă că însăși înștiințarea legală a reclamantei Valentina Colesnic nu a fost respectată, actele de procedură fiind comunicate doar reprezentantului acestuia, argument invocat și de recurentă.

Tot aici, este de menționat că nu se neagă faptul că înștiințarea reprezentantului presupune și înștiințarea părții, însă urmează a fi luată în considerare și etapa procesului, deoarece în condițiile art. 102 Cod de procedură civilă se distinge

obligatia instanței de judecată de a înștiința cel puțin o dată în mod legal partea în proces, la caz, această obligație fiind caracteristică și instanței de apel.

Mai mult, instanța de apel în actul său de dispoziție a constatat că apelanta Valentina Colesnic nu s-a prezentat în ședința de judecată din 23 martie 2016 și nu a depus apelul motivat, însă, careva argumente în susținerea înștiințării legale a reclamantei despre data și ora ședinței de judecată, nu au fost aduse, or, din textul încheierii contestate nu se profilează careva ipoteze în acest sens.

Or, în conformitate cu art. 75 alin.(1) Cod de procedură civilă, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Fiind admisă și viceversa în acest sens, participarea avocatului în proces nu exclude dreptul persoanei fizice de a fi prezentă și respectiv înștiințată personal.

De asemenea, Colegiul menționează că la exercitarea căii de atac – apelul, persoanele în drept să declare apel, dispun de anumite drepturi și obligații. La rândul său instanța de apel, este obligată de a respecta procedura examinării pricinii în apel la faza pregătirii pricinii pentru dezbateri, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Totodată, Colegiul conchide că apelanta/recurenta urma a beneficia de un termen rezonabil în condițiile legii întru înlăturarea neajunsurilor, iar instanța de apel urmează a asigura, atât părții reclamante, cât și părții pârte, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului .

Astfel, constatarea instanței de apel precum că apelanta nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel, în condițiile când a fost eludat faptul că Valentina Colesnic nu a fost înștiințată personal despre data și ora ședinței de judecată, nu poate fi calificată decât o îngrădire a accesului la justiție a Valentinei Colesnic, garantat de prevederile art. 20 al Constituției RM și art. 5 Cod de procedură civilă, conform cărora orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Colegiul notează, că dreptul de acces la un tribunal constituie un element inerent al tuturor garanțiilor procedurale prevăzute în CEDO. Trebuie stabilit dacă gradul accesului acordat în temeiul legislației naționale a fost suficient pentru a asigura „dreptul la o instanță” unei persoane, având în vedere principiul statului de drept într-o societate democratică (*Ashingdane împotriva Regatului Unit*, 28 mai 1985, pct.57). CtEDO reiterează că această Convenție este destinată să garanteze nu drepturi care sunt teoretice sau iluzorii, ci drepturi care sunt practice și efective (*Airey împotriva Irlandei*, 9 octombrie 1979, pct.24 și *Garcia Manibardo împotriva Spaniei*, nr.38695/97, pct. 43, CEDO 2000).

În acest context, CtEDO reamintește că dreptul de acces la o instanță nu include doar dreptul de a institui proceduri, ci și dreptul de a obține o „soluționare” a litigiului de către o instanță (*Beneficio Cappella Paolini împotriva San Marino*, nr. 40786/98, pct.29, CEDO 2004). Acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul juridic intern al unui stat contractant ar permite unui individ să introducă o acțiune civilă în fața unei instanțe fără a asigura că respectiva cauză fost soluționată printr-o decizie

definitivă, în cursul procedurii judiciare. Ar fi de neconceput ca art. 6 § 1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice și prompte – fără a asigura părților dreptul ca litigiile lor civile să fie în cele din urmă soluționate (*Multiplex împotriva Croației*, nr.58112/00, pct.45, 10 iulie 2003).

În această ordine de idei, faptele relatate generează casarea încheierii contestate, or, menținerea acesteia, în condițiile enunțate, ar constitui un impediment pentru Valentina Colesnic de a dispune de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și îngrădirea accesului la justiție.

Astfel, soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea contestată nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CtEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate de către recurent sunt întemeiate și confirmate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și de a casa încheierea instanței de apel din 23 martie 2016, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, la faza primirii cererii de apel.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Valentina Colesnic.

Se casează încheierea din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Colesnic împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Gospodărașul”, Registratorul Independent „Comitent” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea hotărîrii, cu restabilirea ei ca acționar, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, la faza primirii cererii de apel.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală